

Z PŘÍA DO TOKIA

PARALYMPIÁDY,
DEAFLYMPIÁDY
A GLOBAL GAMES
2017–2021

David Soeldner

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

ČESKÝ PARALYMPISKÝ VÝBOR

CZECH PARALYMPIC COMMITTEE

Z RIA DO TOKIA

PARALYMPIÁDY, DEAFLYMPIÁDY
A GLOBAL GAMES 2017–2021

Generální partner

TOYOTA

Generální mediální partner

Česká televize

Mediální partneři

Radiožurnál
Český rozhlas

deník

SPORT

JCDecaux

Partneři

citi

innogy / Powered by MVM

Allianz

ALPINE PRO

SKUPINA ČEZ

eSports

Partneři Paralympijské výzvy

čeps

Partner malých handicapovaných sportovců

Česká pošta

Za podpory

**NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA**

NADACE ČEZ

Dárci

JYSK

Výhradní marketingový partner

premier sports®

výhradní marketingový partner ČPV

Z RIA DO TOKIA

PARALYMPIÁDY,
DEAFLYMPIÁDY
A GLOBAL GAMES
2017–2021

David Soeldner

NAKLADATELSTVÍ
EPOCHA

© David Soeldner, 2022

Cover art © Lukáš Tuma, 2022

Photos © Jaroslav Klein, Jan Malý, Martin Malý,
David Soeldner, Martin Steinbach,
archiv ČPV a ČSNS, 2022

Czech edition © Nakladatelství Epoque, Praha 2022

ISBN 978-80-278-0062-9 (print)

ISBN 978-80-278-1166-3 (pdf)

OBSAH

Úvodní slovo	7	Stolní tenis	174
XXIII. LETNÍ DEAFLYMPIJSKÉ HRY 2017		Epilog	180
SAMSUN, TURECKO	9	Výsledky	182
Reprezentační tým	10	XIX. ZIMNÍ DEAFLYMPIJSKÉ HRY 2019	
Tramvaj do stanice touha	14	VALTELLINA, ITÁLIE	191
Sportovní střelba	18	Reprezentační tým	192
Tenis	24	Mezi elitou i ve stínu italských velehor.	194
Stolní tenis	30	Alpské lyžování	202
Orientační běh	36	Snowboardcross	220
Plážový volejbal	42	Klasické lyžování	226
Bowling	48	Šachy	230
Horská kola	54	Epilog	232
Atletika	60	Výsledky	234
Epilog	66	XVI. LETNÍ PARALYMPIJSKÉ HRY 2021	
Výsledky	68	TOKIO, JAPONSKO	239
XII. ZIMNÍ PARALYMPIJSKÉ HRY 2018		Reprezentační tým	240
PCHJONGČCHANG, KOREA	81	Zpráva z horké japonské bubliny	246
Reprezentační tým	82	Atletika	256
Sympatická mise bez fanfár	86	Boccia	272
Alpské lyžování	94	Cyklistika	282
Sledge hokej	110	Jezdectví	292
Výsledky	130	Lukostřelba	298
V. INAS GLOBAL GAMES 2019		Plavání	314
BRISBANE, AUSTRÁLIE	137	Stolní tenis	328
Reprezentační tým	138	Střelba	342
Jak to bylo nejen u protinožců	142	Epilog	350
Plavání	148	Výsledky	352
Atletika	154	Kdo je kdo, co je co	378
Cyklistika	160	Naši medailisté	382
Tenis	166	Summary	390

ang 2018

Vážení čtenáři,

jsem velice rád, že v ruce držíte publikaci *Z Ria do Tokia*, která mapuje největší úspěchy českého sportu handicapovaných na paralympijských a deaflympijských hrách a také na Global Games.

Ve světě se už dávno para sport neprovozuje jen jako koníček při zaměstnání nebo během studia. V tomto ohledu Česká republika stále ještě zaostává, i přesto se může pyšnit několika cennými kovy z nedávných významných mezinárodních akcí. Sportovci plýtvají své dovolené na přípravu, obětovali čas s rodinou a přáteli nebo během pandemie koronaviru se zavírali do garáží a domácích posiloven, aby mohli konkurovat profesionálům ze zahraničí. Neskutečně si jich za to vážím a děkuji všem sportovcům za jejich nasazení a výkony. Právě toto bych ale jako nový předseda Českého paralympijského výboru chtěl v následujících letech změnit. Para sport musí mít své pevné místo mezi ostatními sporty nehandicapovaných a k tomu musí mít sportovci jednoznačně lepší podmínky. I nadále bychom totiž chtěli vidat zaplněné stadiony během paralympijských her a světových šampionátů v para hokeji, držet palce při napínavých a velmi vyrovnaných finálových zápasech v boccie jako na hrách v Tokiu, kde zářil Adam Peška, nebo podporovat do posledního šípku Davida Drahonínského, který bojuje o své druhé paralympijské zlato. Výborné vzpomínky na Tokio 2020 (2021), maximální možný počet pěti medailí Terezy Kmochové ze zimních deaflympijských her nebo další úspěchy českých para sportovců jsou příslibem do budoucna.

Přeji, ať se kniha líbí a prožijete s para sportovci opět skvělé chvíle.

Bc. Zbyněk Sýkora, MBA
předseda Českého paralympijského výboru

DEAFLYMPICS

2017
SAMSUN
XXIII. SUMMER
DEAFLYMPICS

XXIII. LETNÍ DEAFLYMPIJSKÉ HRY 2017

SAMSUN, TURECKO

REPREZENTAČNÍ TÝM SAMSUN, TURECKO 2017

ATLETIKA

Jakub NOSEK

Narozen 30. října 1989 v Hradci Králové

Nejlepší umístění v kariéře:

MS 2016 – 2. (skok daleký),

4. (oštěp),

ME 2019 – 2. (oštěp)

MS 2021 – 5. (oštěp)

Umístění na letní

deaflympiádě 2017:

Skok daleký (4.), hod oštěpem (odstoupil), desetiboj (odstoupil)

Lenka MATOUŠKOVÁ

Narozena 16. prosince 1993 v Benešově

Nejlepší umístění v kariéře:

ME 2015 – 2. (disk), 3. (koule)

MS 2016 – 2. (disk)

ME 2019 – 1. (disk)

MS 2021 – 1. (disk)

Umístění na letní

deaflympiádě 2017:

Vrh koulí (6.), hod diskem (1.)

PLÁŽOVÝ VOLEJBAL

Václav BOČEK

Narozen 13. listopadu 1987 v Litoměřicích

Nejlepší umístění v kariéře:

–

Umístění na letní

deaflympiádě 2017:

V soutěži mužů s J. Žídkem (7.)

Oldřiška ŽÍDKOVÁ

Narozena 7. prosince 1974 v Ostrově nad Ohří

Nejlepší umístění v kariéře:

MS 2016 – 3.

MS 2021 – 7.

(vždy s I. Votípkovou)

Umístění na letní

deaflympiádě 2017:

V soutěži žen s I. Votípkovou (7.)

Jan ŽÍDEK

Narozen 10. prosince 1974 ve Frýdku-Místku

Nejlepší umístění v kariéře:

MS 2021 – 9. (s Š. Skopovým)

Umístění na letní

deaflympiádě 2017:

V soutěži mužů s V. Bočkem (7.)

Ivana VOTÍPKOVÁ

Narozena 23. listopadu 1994 v Plzni

Nejlepší umístění v kariéře:

MS 2016 – 3.

MS 2021 – 7.

(vždy s O. Žídkovou)

Umístění na letní

deaflympiádě 2017:

V soutěži žen s O. Žídkovou (7.)

BOWLING

Kateřina JANOŠCOVÁ

Narozena 22. září 1977 v Ostravě

Nejlepší umístění v kariéře:

–

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Soutěž jednotlivců (23.), dvojice (22.), trojice (11.), týmy (5.), masters (3.), všechny disciplíny (15.)

Kateřina KLOFÁČOVÁ

Narozena 10. dubna 1979 v Brně

Nejlepší umístění v kariéře:

ME 2014 – 3. (týmy)

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Soutěž jednotlivců (43.), dvojice (15.), trojice (11.), týmy (5.), všechny disciplíny (39.)

Lenka KUČABOVÁ

Narozena 17. října 1983 v Ústí nad Labem

Nejlepší umístění v kariéře:

–

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Soutěž jednotlivců (68.), dvojice (22.), trojice (24.), týmy (5.), všechny disciplíny (64.)

Pavčina MALÉŘOVÁ

Narozena 1. srpna 1966 v Krnově

Nejlepší umístění v kariéře :

LDH 1993 – 1. (disk), 2. (koule)

ME 1999 – 1. (disk, koule)

LDH 2001 – 1. (disk), 2. (kladivo), 3. (koule)

ME 2003 – 1. (disk, kladivo), 2. (koule)

ME 2007 – 2. (disk), 3. (kladivo)

ME 2014 – 3. (bowling, týmy)

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Soutěž jednotlivců (15.), dvojice (15.), trojice (11.), týmy (5.), všechny disciplíny (36.)

Dagmar VOHRYZKOVÁ

Narozena 25. září 1960 v Havlíčkově Brodu

Nejlepší umístění v kariéře:

–

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Soutěž jednotlivců (59.), dvojice (34.), trojice (24.), týmy (5.), všechny disciplíny (50.)

HORSKÁ KOLA

David STUDÝNKA

Narozen 29. září 1976 v Kroměříži

Nejlepší umístění v kariéře:

ME 2012 – 7. (horská kola)

LDH 2013 – 7.

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Horská kola (12.)

Roman DOHNAL

Narozen 11. března 1981 v Dačicích

Nejlepší umístění v kariéře:

MS 2011 – 4. (horská kola XC),

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Horská kola (odstoupil ze závodu)

SPORTOVNÍ STŘELBA

Marek BARTOŠEK

Narozen 10. ledna 1989 v Kyjově

Nejlepší umístění v kariéře:

ME 2007 – 2. (VzPu 60)
 ME 2011 – 2. (LM 3x40),
 2. (VzPu 60)
 LDH 2013 – 3. (VzPu 10 m),
 2. (LM 3x40), 2. (50 m LM vleže)
 ME 2015 – 2. (LM 60)
 ME 2019 – 2. (VzPu 60)

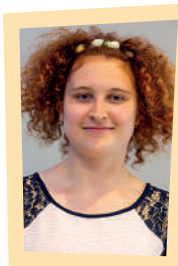
**Umístění na letní
 deaflympiádě 2017:**

Vzduchová puška 10 m (3.),
 50 m libovolná malorážka 3 x 40
 (4.), 50 m libovolná malorážka
 vleže (10.)

ORIENTAČNÍ BĚH

Anna FORMÁNKOVÁ

Narozena 14. září 1999 v Praze

Nejlepší umístění v kariéře:

–
**Umístění na letní
 deaflympiádě 2017:**
 Sprint (11.), střední vzdálenost
 (10.), dlouhá trať (nedokončila)

STOLNÍ TENIS

Jaroslav HELUS

Narozen 29. července 1967 v Plzni

Nejlepší umístění v kariéře:

MS 2016 – 5. (čtyřhra), 5. (týmy)

**Umístění na letní
 deaflympiádě 2017:**

Dvouhra (nepostoupil ze skupiny),
 týmy (11.)

Roman MATOUŠ

Narozen 4. února 1967 v Liberci

Nejlepší umístění v kariéře:

ME 2007 – 3. (čtyřhra)

**Umístění na letní
 deaflympiádě 2017:**

Dvouhra (nepostoupil ze
 skupiny), čtyřhra (vyřazení
 s M. Kratochvílem v osmifinále),
 týmy (11.)

Michal KRATOCHVÍL

Narozen 19. dubna 1995 v Novém Jičíně

Nejlepší umístění v kariéře:

MS 2016 – 5. (dvouhra),
 5. (čtyřhra), 5. (týmy)

**Umístění na letní
 deaflympiádě 2017:**

Dvouhra (vyřazen v R32),
 čtyřhra (vyřazení s R. Matoušem
 v osmifinále), týmy (11.)

Vít PROCHÁZKA

Narozen 20. ledna 1981

Nejlepší umístění v kariéře:

–

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Dvouhra (vyřazen ve 2. kole), čtyřhra (vyřazení s J. Šmédkem ve 2. kole)

Jaroslav ŠMÉDEK

Narozen 17. června 2002

Nejlepší umístění v kariéře:

ME 2021 – 1. (dvouhra), 3. (smíšená čtyřhra s K. Blaščíkovou)

Umístění na letní deaflympiádě 2017:

Dvouhra (1.), čtyřhra (vyřazen s V. Procházkou ve 2. kole)

REALIZAČNÍ TÝM

Ota Panský, vedoucí výpravy

Renata Holcmanová, ekonomka výpravy

Petr Valášek, vedoucí sportu, tenis

Roman Kaut, vedoucí sportu, atletika

Jiří Kolíska, vedoucí sportu, bowling

Pavel Pastrnek, vedoucí sportu, horská kola

Marcela Hyklová, vedoucí sportu, střelba

Jan Žídek, vedoucí sportu, plážový volejbal

Jaroslav Šméděk st., trenér tenis

Jitka Mazuchová, trenér stolní tenis

Jaromír Vohryzka, trenér bowling

Josef Procházka, trenér orientační běh

Václav Jasný, trenér střelby

František Kocourek, mechanik

Libor Čížek, servisman cyklistika

Jarmila Štěpánová, fyzioterapeutka

David Soeldner, dokumentarista

Martin Malý, fotograf

TRAMVAJ DO STANICE TOUHA

Byla nebyla zdánlivě obyčejná zastávka. Ve skutečnosti šlo o klíčový bod, od něhož se po dvanáct dnů rozbíhaly pomyslné linky k událostem sportovního svátku, a linka skutečná. Tramvajová. Jen si to představte. Před vámi koleje, a v zádech? Periferně příčná ulice k zatím nedokončené křižovatce. Nikoliv ta s velkým „P“ z Harryho Pottera, ale jinak nezajímavá, pokud by po pěti stech metrech nevedla k recepci hotelu Park Inn by Radisson. Na odloučené místo, z něhož to bylo blíž na letiště než na sportoviště většiny soutěží letní deaflympiády. Právě tady ale byly ubytovány tři zahraniční výpravy včetně České republiky. Z pokojů se naskýtal výhled na vzdálené kopce nebo opačným směrem na horizont moře a velké nádrže, z jejichž středu se tyčil čadící komín. Jednalo se o továrnu Eti Bakır Elektroliz Tesisi, specializující se na elektrolytické čištění mědi. Celou noc pyšně zářila na znamení, že je nejjasnější dominantou nejbližšího okolí. Druhou, přímo u tramvajové zastávky, byl Yeni Samsun Stadium. Moderní chrám, který před startem turecké fotbalové ligy hostil zahajovací ceremoniál. Naproti se ještě rýsovaly budovy městečka Tekkeköy, v němž se uskutečnila jedna z disciplín v orientačním běhu. Ale teď nástup do tramvaje! Díky klimatizaci v ní panovala zima a místní ženy se raději zachumlaly do pletených svetrů, zatímco venku panovalo dusno a horko! Souprava jen pomalu projížděla mezi Černým mořem a hornatým výběžkem, na jehož temeni se rozprostíral národní park Bayraktepe. Trvalo půl hodiny, než elektrický dopravní prostředek dorazil do centra čtyřsettisícového Samsunu, v němž se měly naplnit či rozplynout i naše medailové touhy.

Pokud jste nespěchali na vlastní zápas nebo start v soutěži, a nevyužili služeb k tomu vyčleněných mikrobuseů, dalo se tramvajovou linkou dojet od hotelu Park Inn na několik sportovišť, kde jsme kuli v ohni dvě desítky českých železek. Ano, do Turecka vyrazilo dvacet sportovců, kteří se představili v osmi z celkových jedena-

dvaceti disciplín deaflympijského programu. Nejbližší to od továrny na měď bylo na tenisové kurty. Potom k atletickému stadionu, ještě o kus dál k hale, v níž rozbil hlavní stan stolní tenis a bowling, a dalšího půl kilometru za ní, přímo u břehu Černého moře, se hrál plážový volejbal. Naopak za orientačními běžci, cyklisty, a spor-

Před odjezdem na slavnostní zahájení z hotelu Park Inn by Radisson.

tovními střelci se muselo autem. Nejhůře na tom byli posledně jmenovaní. Ti měli dislokované sportoviště za městem Bafra, na od Samsunu 65 kilometrů vzdálené střelnici. Právě tady měl na úspěchy z předchozích her v Bulharsku navázat Marek Bartošek. „S ohledem na to, co jsem si přivezl ze Sofie, mi chybí zlatá medaile. A tu bych rád získal. Jenže o ni usilují všichni, že?“ culil se sympatický střelec. „Myslím, že ale budeme mnohem úspěšnější než na deaflympiádě v Tchaj-peji nebo Bulharsku. Kdybychom dokázali vyrovnat, nebo ještě vylepšit výsledek z Melbourne? To by bylo krásné. Nerad bych jmenoval ty, co mají nějaké ambice, ale když se podívám na seznam našich sportovců, mám dojem, že šanci na placku má každý.“

Tak dobře. Marek Bartošek to v oficiálním rozhovoru před odletem do Turecka říct nechtěl, zasvěcení ale byli zasvěceni, řekněme to za něj. O překvapení se měl postarat například teprve patnáctiletý, ale mimořádně talentovaný tenista Jaroslav Šmédek. „Určitě si jede pro dobrý výsledek, ale víte co? Necháme se překvapit. Přece jen bude hrát s dospělými soupeři, na což je sice zvyklý, výkonnostní rozdíl mezi nejlepšími tam ale asi bude. Takže bude záležet i na losu,“ poznamenal tenistův otec a jmenovec, Jaroslav Šmédek starší. Se zajímavým tipem přišel Jakub Nosek, sportovní obojživelník, který se v zimních měsících srdnatě vydával do ledového koryta bobové dráhy s cílem proboujet se nejen na letní deaflympiádu (na té jako atlet startoval už na Tchaj-wanu a v Bulharsku), ale poprvé i na klasickou zimní olympiádu. „Myslím, že v Turecku získáme pět cenných kovů! A já? Rád bych zaútočil na ten nejcenější, ale nerad na sebe vytvářím tlak. Proto zůstanu u obligátní odpovědi, že mým cílem je neudělat ostudu,“ mrknul očkem Nosek. Byly tyto odhady správné? Ostatně o tom jsou následující řádky této tradiční publikace. Tak tedy vzhůru na sportoviště! Vlastně ještě ne. Počkat. Ještě se musíme zmínit o jednom zádrhelu.

Hned po příletu čekalo českou výpravu nemilé překvapení. Po pravdě nejen ji, ale všechny zahraniční účastníky, kteří se den před oficiálním zahájením vypravili do centra města na místo k tomu určené vyřídit si akreditační náležitosti. Na většině podobných akcí to není snadný proces. Komplikace jsou obvyklým „zpestřením“. Ale v Turecku? Extrém. V podstatě nic nebylo připraveno, nic nefungovalo. Uběhla hodina, dvě. Spor-

Ivana Votípková a Oldřiška Žídková ve společnosti usměvavé turecké hostesky.

tovcí by si nehty ukousali nudou. Někteří potřetí, počtvrté zhlédli filmovou smyčku, ze které se na obří obrazovku přenášel televizní dokument o jamajském sprinterovi, mistru světa, olympijské vítězovi a světovém rekordmanovi Usainovi Boltovi. A v zákulisí se pořád řešilo, že nefungují počítače. Akreditace nejsou vytištěny, roztríděny, připraveny. Uplynuly tři hodiny, když nás chtěli poslat zpátky na hotel s tvrzením, že dnes to nikdo nespraví, ať přijdeme zítra. Znovu. No tak to ani náhodou! Mimochodem, něco podobného si deaflympijská výprava, ale zimní, prožila o dva roky později v Itálii. Jenže. Jednou už jsme

Češi v dobré náladě. Zleva Jaroslav Šmédek, Michal Kratochvíl, Jakub Nosek a Marek Bartošek. Za ním jeho trenér Václav Jasný.

Panorama Yeni Samsun Stadium během zahajovacího ceremoniálu.

Čestná stráž vzdává před zraky diváků hold deaflympijské i turecké zástavě.

tady, sportovci zbytečně ztratili čas, který mohli věnovat aklimatizaci nebo tréninku, a podruhé nás sem nikdo nedostane! Nakonec se to vyřešilo. Akreditace se rozhoupaly na provázcích kolem krku, a další den se mohlo vyrazit na jinou obvyklou proceduru. Zahajovací ceremoniál.

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

Velkolepá, gigantická, ale také únavná show před zaplněným stadionem, která byla zároveň oslavou kdysi mocné Osmanské říše i velikanů místní historie. Tak by se v několika slovech dalo shrnout slavnostní zahájení 23. letní deaflympiády v tureckém Samsunu. Ještě před odjezdem z hotelu Park Inn proběhlo hromadné i individuální fotografování české výpravy. A kolem šesté hodiny odpolední následoval přesun dvěma minibusy na nedaleký fotbalový stadion, jehož tribuny obsadilo zhruba třicet tisíc diváků. Na jednotlivé výpravy už v zázemí čekaly sličné hostesky v barevných hábitech s okrasnou cedulí a jmenovkou země, kterou posléze zavedly mezi tribuny. Čekání to bylo bohužel nepříjemné, nejen časově, ale i s ohledem na dusné počasí.

Oficiální program začal po devatenácté hodině na rozlehlém pódiu, táhnoucím se přes celou šířku dlouhé tribuny, zakryté obří pro-

Oheň zažehnut, hry mohou začít!

jekční plochou. Po krátké taneční show následovalo nekonečné defilé 97 zúčastněných zemí a 3148 sportovců. Do Samsunu se jich sjelo nejvíce v historii deaflympiád i jakékoliv sportovní akce uspořádané na území Turecka. Výpravu České republiky přivedl jako vlajkonoš sportovní střelec Marek Bartošek. První ze všech však na plochu Yeni Samsun 19 Mayıs Stadium nepochodovala delegace Francie coby země, v níž má tradice těchto sportovních klání kořeny, a pak už to šlo abecedně. Pro zahraniční hosty bylo zajímavé sledovat rozdílné reakce diváků. Zatímco dlouhých ovací se dočkaly všechny země, jejichž název končil na „istán“ (především Pákistán či Turkmenistán), stejně jako Ázerbájdžán či Japonsko, chladné přijetí provázelo defilé Německa, ještě chladnější výpravu USA a jedinkrát se ozval intenzivní pískot na nepočetnou skupinku reprezentující Izrael. Naopak nejbouřlivější ovace sklídilo pořadatelské Turecko, které do bojů o cenné kovy vyrazilo s nejpočetnější výpravou o 294 sportovcích.

Program ještě natáhly oficiality. Pouze zprostředkované zdravice tureckého prezidenta Re-

cepa Tayyipa Erdogana, ministerského předsedy Binali Yıldırma a pak živé. Postupně je přednesli starosta Samsunu Yusuf Ziya Yılmaz, guvernér regionu Osman Kaymak, delegát Mezinárodního olympijského výboru Sam Ramsamy (zastupující prezidenta IOC Thomase Bacha), prezident ICSD Valerij Ruchleděv a turecký ministr sportu a mládeže Akif Çağatay Kılıç. Poté, co byla slavnostně vztyčena deaflympijská vlajka, tři minuty po tři čtvrtě na deset večer vzplál deaflympijský oheň. Na stadion ho přinesl Ismail Otamis, turecký zápasník, který pro svoji zemi vybojoval historicky první deaflympijskou medaili. Posledním členem štafety byl Ertugrul Bursa, účastník osmi letních a tři zimních deaflympiád.

Až poté se rozjela opravdová show, velkolepá, kdy se na pódiu v historických krojích či oblecích, občas s tureckými šavlemi, vystřídal několik skupin tanečníků, každá čítající 100 až 150 mužů či žen. Za jejich zády se promítaly úchvatné obrazy, jež byly v první řadě poctou kdysi mocné Osmanské říši a významným osobnostem turecké historie, té vzdálené i moderní, v níž nechyběly hrdým publikem hlasitě kvitované nacionalistické odkazy na prvního prezidenta Atatürka (zasloužil se o nezávislost Turecka) a současného prezidenta Erdogana. Prezentace se dočkalo rovněž dějiště her. Samsun. Bezmála čtyřhodinový program, pojetím i délkou srovnatelný s ceremoniály zahájení letních olympiád, uzavřel koncert současné pěvecké hvězdy jménem Murat Boz a ohňostroj. Vstup na zahájení i doprava na něj a zpět do města byly pro diváky zdarma.

Les v ochozech nikoliv jehličnatý, ale červených vlajek s bílou pěticí hvězdou a půlměsícem.

SPORTOVNÍ STŘELBA

Osobní sbírka o další bronz bohatší

Zaujmut výchozí pozici. Soustředit se. Připravit, zamířit, vystřelit – a trefit co nejlépe! Jenže? Nikdo není neomylný a nikdo není superman. Ani sportovní střelec. Ale ten, kdo chce vystřelit medaili, musí mít jako komiksový Superman (občas přezdívaný Muž z ocele) řadu vskutku „ocelových“ vlastností. Počínaje odolnou nervovou soustavou přes pevnou ruku až k na milimetry přesné mušce. Nádavkem kus nenárokového štěstí na nejdůležitějších závodech sezony. A těmi byly pro Marka Bartoška v létě roku 2017 deaflympijské soutěže v Turecku. Tentokrát neuvádíme v Samsunu, protože střelnice na periferii městečka Bafra byla od centra her neslyšících sportovců vzdálena hodinu svižné jízdy automobilem. Někdy i dvě hodiny autobusem. Vytyčený cíl, nevrátit se domů s prázdnými rukami, sice splnil. Dokonce v nejkratším možném termínu. Ale tentokrát doufal v zisk medaile, která mu ve sbírce chyběla. A dodejme, že nadále schází. Tak příště v Brazílii?

Začněme ohlédnutím do historie. Sportovní střelbu provozovali už před dávnými časy v Německu, postupně se k němu přidávali v dalších evropských zemích. V programu klasických olympijských her se objevila až na dvě výjimky pokaždé. Diváci byli o střelecké disciplíny ochuzeni jen v americkém St. Louis v roce 1904 a o čtyřicet let později v Amsterdamu. Podstata soutěží je flagrantní. Základem je snaha zasáhnout co nejpřesněji cíl, který bývá stabilní nebo pohyblivý. V některých disciplínách tak kromě přesnosti rozhoduje i rychlost provedení.

Ale pojďme k našemu stabilnímu zástupci v deaflympijských soutěžích. Marek Bartošek si odbyl křest na Tchaj-wanu, kde se dlouhomasý mladík z Kyjova neostýchal objednat si k rozlučkové večeři místní pálivé speciality. Pro tento

Soustředění Marka Bartoška.

pokus měl důvod. Dobrou náladu. V těžké konkurenci ho sice soupeři na stupně vítězů nepustili. Ale proč by nemohl být pyšný, že jako nováček obsadil páté, čtvrté a ještě jednou páté místo? Při druhém startu na deaflympiádě v hlavním městě Bulharska, o čtyři roky později, už zúročil nashromážděnou zkušenost. Ačkoliv mu v prvním závodě srdce zběsile bušilo a čelo měl orosené potem, s podporou trenéra, diváků a dalších blízkých osob mu nakonec cenné kovy kolem krku zavěsili hned třikrát! Jednou bronz, dvakrát stříbro. A dokonce v libovolné malorážce vleže, která nebyla jeho silnou disciplínou. Možná, že v tu chvíli mu znovu problesklo hlavou, jak ho medaile, shodou šťastných náhod kdysi dávno objevené u vlastního dědečka, inspirovaly vydat se na dráhu sportovního střelce. „To jsou tvoje, dědo?“ zeptal se tehdy Marek. „Ale kdepak, patří tvému tatkovvi,“ následovala odpověď. A který správný kluk by nechtěl vlastnit medaili? Vlastní. Kterou si poctivě vybojuje, protože bude lepší než ostatní? Však je to jeden z těch báječných pocitů, co krásně hřejí na duši i u srdíčka.

Marek si vyzkoušel různé sporty. Ale osudová byla až mamincina povolenka k návštěvě střeleckého klubu. Kamarádský kolektiv se mu líbil. A protože zjistil, že má talent, a na první úspěchy nemusel čekat dlouho, zůstal vůni střelných zbraní věrný. První kovy přivezl z evropského šampionátu v roce 2007. Stříbro a bronz. To už mezi

jeho vzory nepatřila jen česko-americká rodina Emmonsových, ale protože se ponořil do historie a zjistil, že jsme měli úspěšné a slavné střelce i v kategorii neslyšících, upínal myšlenky ke kdy si skvostné kariéře Jaroslava Dědiče. Majitele devíti zlatých deaflympijských medailí. Napodobit ho? Proč ne. Je to ale běh na dlouhou trať. Ale naštěstí je tu i další vzor, tentokrát vytrvalostní. Ivan Jeppesen z Dánska, který se zúčastnil už deseti deaflympiád! Takže pokusů navázat na českou legendu má teoreticky dost. V přípravě však soupeře, kteří by ho motivovali k nejlepším výkonům a tréninku, musí hledat jen mezi zdravými. V kategorii neslyšících u nás nemá konkurenci, protože žádná není. A tak trénuje a občas soutěží se slyšícími reprezentanty, což se ale neobejde bez komplikací. Hůř se s nimi vyměňují zkušenosti, občas na střelnici propásne povely rozhodčích, vydávané hlasově.

Než odjel do Turecka na svoji třetí deaflympiádu, ověřil si, jak může být sport nevyzpytatelný. Vůbec se mu nedařilo na historicky prvním mistrovství světa neslyšících. I proto tak intenzivně

Interiér deaflympijské střelnice v Bafře.

trénoval na střelnici v Plzni, pověstné vybavením i zázemím na úrovni velkých mezinárodních akcí. A mimoděk dokončil důležitou věc pro život. Studium informatiky. Inu sport není všechno. Ale teď už zalistujme ve vzpomínkách na deaflympiádu, kam se vypravil s ambicemi prosadit se na příčky nejvyšší.

Těžko na cvičišti, lehký na bojišti? Pokud máte nervy ze železa.